

Vergaderjaar 2007–2008

26 991

Voedselveiligheid

Nr. 159

**BRIEF VAN DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN
VOEDSELKwaliteit**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 10 december 2007

In deze brief ga ik nader in op toezeggingen die zijn gedaan tijdens een Algemeen Overleg over diervoederbeleid dat op 24 mei 2007 plaatsvond (Tweede Kamer 2006–2007, 26 991, nr. 157).

Toegezegd werd de Tweede Kamer nader te informeren over het toepassen van het Toezicht op Controle (ToC) bij kwaliteitscontrole-systemen van het diervoederbedrijfsleven.

In de afgelopen periode is door de Voedsel en Waren Autoriteit (VWA) met het productschap Diervoeders (PDV) onderzocht of op basis van het kwaliteitssysteem GMP+ van het PDV, dat in een groot deel van de diervoedersector op vrijwillige basis wordt toegepast, een toezichtarrangement in het kader van het toezicht op controle kan worden afgesloten. Ik stel vast dat met de laatste ingrijpende herziening van het GMP+ (het 2006-systeem) een aanzienlijke professionalisering en aanscherping van het systeem heeft plaatsgevonden. Gebleken is ook dat de nieuwe diervoederhygiëneverordening, EG-nr. 183/2005, in het systeem is opgenomen. Daarmee is een belangrijk deel van de wettelijke eisen ten aanzien van diervoeders onderdeel van het systeem geworden.

Ook is dit jaar door de VWA een eerste praktische toets uitgevoerd met het GMP+-systeem. Hierbij is gekeken in hoeverre de auditrapporten van certificerende instellingen vergelijkbaar zijn met de eigen VWA-inspectiebevindingen en bruikbaar zijn voor het overheidstoezicht in de sector.

Uit bovenstaande activiteiten is een aantal vraagpunten naar voren gekomen, waarvoor op dit moment aan oplossingen wordt gewerkt.

Deze punten houden verband met:

- een duidelijk onderscheid tussen het publiekrechtelijk toezicht en de privaatrechtelijke controles door middel van de privaatrechtelijke inbedding van het kwaliteitscontrole-systeem;
- het verkrijgen van een helder overzicht van de constatering die in het kader van controles worden gedaan, zonder dat de overheid de werking van het kwaliteitscontrolesysteem gaat aansturen;

- het verkrijgen van inzicht in de werking van het systeem versus de betrouwbaarheid van een deel van de gegevens in de auditrapporten van de certificerende instellingen;
- de Europeesrechtelijke inbedding van het toezicht op controle dient nader aandacht te krijgen. De Europese Verordening 882/2004 (officiële controles op levensmiddelen en diervoeders) biedt ruimte voor het introduceren van zelfcontrolesystemen. Ik zal met de Europese Commissie in overleg treden om onze nationale uitwerking uiteen te zetten.

Concluderend kan ik stellen dat de afgelopen periode een aantal vragen rond de introductie van het toezicht op controle is beantwoord, maar dat er ook nog een aantal openstaande punten nader moet worden uitgewerkt om arrangementen tussen de VWA en de sector te kunnen sluiten. De sector levert inspanningen om een kwaliteitsslag te maken en dat biedt uitzicht op het invoeren van de toezicht op controle. Mijn ijkpunt bij het aangaan van een arrangement voor toezicht op controle is dat de overheid een duidelijk beeld dient te hebben van de naleving van wettelijke eisen in de gehele sector.

Bij gelegenheid van deze brief wil ik u naar aanleiding van een vraag van de heer Polderman (SP) in het algemeen overleg over diervoeders van 24 mei 2007 over het LEI-rapport «Evenwichtskunst» het volgende melden. Gevraagd werd te reageren op de stelling van de heer Polderman dat de genoemde LEI-rapportage de conclusie bevat dat economie een leidende rol speelt in niet-transparante afwegingsprocessen rond voedselveiligheid.

In de LEI-rapportage wordt verslag gedaan van onderzoek dat in opdracht van mijn ministerie heeft plaatsgevonden naar instrumenten om afwegingen die in de beleidsontwikkeling gemaakt moeten worden tussen meerdere voedselgerelateerde waarden zo transparant mogelijk te maken. In het kader van de uitwerking van een dergelijke instrumentarium zijn twee voorbeelddossiers uitgewerkt. Hiervan raakt het uitgewerkte voorbeeld van het diervoederdossier het door de heer Polderman genoemde thema van voedselveiligheid. De LEI-rapportage concludeert daarover niet dat economie een leidende rol speelt in niet-transparante afwegingsprocessen rond voedselveiligheid, maar dat in het diervoederdossier «de beleidsmatige focus steeds sterker op voedselveiligheid kwam te liggen. Ook in het voorbereidende beleidsproces neemt voedselveiligheid al een centrale plek in, maar in de Kadervet zelf staat de waarde van voedselveiligheid nog sterker centraal dan voorheen».

Weliswaar worden de economische belangen die in de uitgewerkte casus een rol hebben kunnen spelen, besproken en meegewogen in het door het LEI ontwikkelde instrument, dat dient ter ondersteuning bij het transparant maken van afwegingen die in de beleidsontwikkeling plaatsvinden, maar uit de genoemde casus kan niet de conclusie worden getrokken dat deze leidend zouden zijn geweest. Waar deze conclusie niet verbonden kan worden aan het voorbeelddossier in de LEI-rapportage, voert het naar mijn overtuiging tegen deze achtergrond zeker te ver om een dergelijke conclusie geldingskracht te laten hebben ten opzichte van voedselveiligheidsbeleid in het algemeen.

Een dergelijke conclusie kan aan de in de LEI-rapportage belichte dossiers niet worden verbonden en gaat ook voorbij aan het primaire doel van deze rapportage: het ontwikkelen van een instrument waarmee afwegingsprocessen in de beleidsontwikkeling inzichtelijk gemaakt kunnen worden.

De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,
G. Verburg